

вола твоа. И пакн: Оче, аще моцно, да мнѣм ѿдетъ
ѿ мене чаша сѧ; Кѣпнѣ оубѣ ѣкѣ человекъ сѧ глагола,
кѣпнѣ же ѿ дѣвола прехода хитростнѣ: ѣкѣ да нещѣда
ѿ онаго человека быти, за еже негли боа тѣмъ, смѣрти
радн крѣстнѣмъ не прѣвѣчетъ тѣмнѣмъ. Возвраща же ѿ
ѿвѣстѣ оученикѣи еномъ погрѣженъ, къ петрѣ ѿбращаетъ,
еице глагола: Ни единаго ли чела возмогосте побѣдѣти
со мною; еице чѣмъ, ты глаголаи да же ѿ до смѣрти подви-
зѣтѣмъ, еице сонствѣши со прочимъ. Пришедъ же обон-
полъ потока кедркаго, идѣ же бѣ вертоградъ, водворѣмъ
тамъ со оученикѣи свои. Частѣмъ же тамъ приходити
обычай имѣаше. тѣмъ ѿ ѿда вѣдаше мѣсто: ѿже
нѣкнхъ ѿ вѣннхъ взѣмъ, ѿ народѣ послѣдѣющѣмъ, прѣиде
на ѿна, давъ имъ лозанѣмъ знаменѣе. Сѧ же рече, за-
неже многажды оудержанъ бывъ, неавленъ ѿ среды нхъ
прохождаше: ѣкоже ѿ заѣ самъ хрѣтосъ прѣжде нехѣдитъ
къ нимъ глагола: кого ищете; Онѣ же егѣ ѿ еице не
познавахъ, не бо ноцѣ прѣтѣканѣмъ баше, свѣтѣла бо
бѣмъ, глаголетъ, ѿ свѣщѣи гораца, ѿ страхомъ падше
ѿлѣчѣмъ, ѿ пакн прѣшедшымъ самъ ѿвѣщѣваше. Идѣ
же сотворшъ сложенѣе, хрѣтосъ глаголетъ: дрѣже, на неже
еи, еице чѣмъ, на неже прѣшелъ еи ѿдо, бѣговременно
есть. И пакн глаголетъ: ѣкѣ на разбойника ли ѿзыдѣте
со ордѣмъ ѿ дрѣвѣмъ ѣти ма; Въ ноцѣи же прѣидѣмъ,
да не нѣкаа молва ѿ народа бѣдетъ. Тогда теплѣнѣи
петръ ѿзвлѣкъ ножъ, ѿ вечерѣи бо бѣхъ къ еицевѣмъ
оуготовленѣи, архѣереева раба малѣа ѿменѣмъ поразѣмъ, десное
оухѣ ѿвѣче. Вѣдаше же ѿнѣ, ѣкѣ архѣерее рекѣтъ: не
добрѣ законъ слышаше ѿ оучаше: возвращаетъ оубѣ петрѣ
хрѣтосъ, ѣкѣ не добрѣ есть послѣдѣннѣмъ еицѣмъ дѣхѣмъ
мѣжа, мечѣ оупотреблѣти: малѣово же оухѣ ѿвѣлѣтъ.
ѿмѣ